

Eftersänd fri premiella
Spar Edra kuponger
The Royal Crown
Soap Co. Ltd.
654 Main Street, Winnipeg

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 27.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

WINNIPEG, MANITOBA, TORS DAGEN DEN 13 MARS 1919.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

No. 11

Fredsfrödraget är nu snart färdigt

Fredsfrödraget börjar nu taga form och torde vara färdigt i slutet av nästa vecka

Tyskarna få ej diskutera

Man tror i Europa, att konstitutionen för Nat. förbund kräver en omredigering

Paris den 11 mars. — Fredsfrödraget börjar nu taga form. Det preliminära förslaget till fördraget blir antagligen färdigt denna vecka, då president Wilson kommer till Paris, och det färdigt blir antagligen dokumentet i slutet av nästa vecka.

Fredsfrödraget blir förmodligen ett mycket långt dokument, huvudsakligen beroende på de detaljerade förskrifterna angående det tyska militärsystemet och metoderna för dess kontroll av de allierade. Det kommer emellertid att omfatta endast fem avdelningar, nämligen:

1. Militära, sjö- och luftvågor.
2. Ersättning för krigsskador.
3. Tyska gränser.
4. Ekonomiska och finansiella förskrifter.

Alla dessa huvudämnen hava antingen blivit antagna eller överenskomna i princip med undantag av några punkter, angående vilka president Wilson och statsministern skola diskutera de sista ordet.

Man har redan kommit överens om de militära villkoren vid konferensen i Paris, och de andra punkterna kommer förmodligen fredsfrödraget att uppläsa för dem och bli de sedan inbjudna att underteckna det. Det blir ingen diskussion om ändring av huvudartiklarna i fördraget. Om så anser sig nödvändigt, komma frågor angående detaljer att hänkas till en speciell kommission.

Omredigering av Nat. förbund? President Wilson beräknades skola framkomma till Brest som 1 går och skulle då frågan om nationernas förbund genast bli föremål för överläggning och avgörande. Det tal, som presidenten höll i New York vid konferensen, kommenterades och åtminstone en del av den engelska pressen framhåller, att presidentens ställning över nu kan anses så stark som den tidigare varit. Ett presstelegram från Paris av den 5 mars meddelar, att de amerikanska föreskrifterna vid konferensen syns vara av den övertygande art, att några väsentliga ändringar i konstitutionen icke komma att vidtagas, men synes ej denna övertygelse delas av övriga deltagare. De brittiska medlemmarna torde vara av den åsikten, att de gamla bestämmelserna fördrä en betydande omredigering. Lord Robert Cecil har likväl ej understött denna åsikt. England torde dock ej komma att göra motstånd mot att nya klausuler inrymmas, ja, även att bestämda föreskrifter rörande ett sådant antal av Montreats bestämmelser får plats i konstitutionen. Detta torde ju vara i överensstämmelse med amerikanska önskaner, men skulle beaktas en bestämd avvikelser från europeiska synpunkter. De europeiska

Albertasvenskarnes förbund nu bildat

Svensk-Canadiensiska sällskapet i Alberta har bildats på mötet i Wetaskiwin, Alta.

N. J. L. Bergen ordförande

Ett kraftigt organisationsarbete har satts i gång, och allt lovar gott för framtiden

Stockholmskorrespondenten Bassett Digby meddelar i ett telegram av den 27 febr. om en intressant allskandinavisk rörelse eller organisation: "Förningen Norden", eller, som han kallar den "Association of the North", vars stiftande samtidigt beaktades i Stockholm, Kristiania och Köpenhamn. Det är tydligen i korthet en intressant del av strövan att fastställa sammanvilda det skandinaviska blocket.

Frånsett de oömsedliga kungabesöken och den allmänna vanskapsskänkan vilken starkt genomreser i den gemensamma faran utifrån samt de gemensamma intresserna, har blockets egentliga sammanväring till stort sett varit begränsad till förtroliga rådslag mellan regeringarna och samarbetet i utrikespolitiken jämte ett antal framgångsrika konferenser mellan representanter för de nordiska ländernas bankmän, polismästar, läkare, ekonomiska sakkunniga såväl som mellan enskilda.

Avsikten är nu att bringa till allmänhetens kännedom och förtäelse (Forts. & sid. 4)

NORSKT FARTYG STRANDAT
Den norska skonaren Pussu Jones har strandat vid Cape Henry, Va., och en bogserbåt har sänkt dit. Fartyget lär vara i gott tillstånd.

KOREA VILL BLI FRITT
Korea förklarade sig själv oavhängigt från Japan den 1 mars. Korea ämnar få denna förklaring bekräftad vid fredskonferensen.

SEITZ ÖSTERRIKES PRESIDENT
Den nationella konstituerade församlingen har valt Karl Seitz, chef för den tyska socialdemokratiska partiet, till president, och socialdemokraten Hauser till vicepresident.

TUNNEL UNDER ENGLISKA KANALEN
The Daily Mail påstår, att den här definitiva underrättelserna från de brittiska och franska regeringarna, att dessa kommit överens om att bygga en tunnel under Engelska kanalen, och att detaljerna nu hålla på att diskuteras av en speciell kommission i Paris.

GRYM MOT BESÄTTNINGEN
Kapten A. C. Pedersen från Victoria på den amerikanska barken Pacific har blivit arresterad i New York jämte sina två söner. Han anklagas för att ha misshandlat besättningen, så att två av dessa hoppat över bord och omkommit. Den ene av de omkomna hette Axel Hansen. Kaptenen själv säger, att besättningen gjort myteri och gått tyska ärenden.

SAMMA TANKESETT I TYSKLAND
I ett telegram från Stockholm till Chicago Daily News omtalas, att Hjalmar Branting, som nyligen gjort ett nytt besök i Tyskland, Frankrike och England, vid hemkomsten yttrat att i Tyskland vad tänkesättet angående samma arrogans, samma kejsardyrkan, samma autokrati. Han sade sig ha haft ett samtal med Secretary of State Lansing och överste House i Alandsfrågan, och hade lätt förstått att de voro kynsnamt stämde för ögruppens överlämnande till Sverige.

TVANGSKRIGSTJÄNST I ENGLAND
Kapten F. E. Guest framlade i torsdags i v. i underhuset en bill om tvångskrigstjänst för den brittiska ockupationsarmén. Denna armé skall bestå av 300,000 och skall värvas till den 30 april 1920. Mr. Alex. Shaw, arbetare, föreslog, att den skulle förkastas och förklarades att arbetarepartiet var emot fortsättandet av krigskrisen. Mr. Winston Churchill, krigsminister, försvarade motionen och förklarade, att regeringen genom att skaffa en armé för att försäkra freden följde en stig som skulle leda till allmän frivillig värning.

MINISTERKRISEN I DANMARK
Ett telegram från Köpenhamn av den 4 mars meddelar, att kongen Christian i audiens mottagit och konfererat med ledarna för de åtta olika partigrupperna rörande möjligheten att bilda ett nytt kabinet. Konungen frambrill, att det torde finnas ringa utsikter att bilda ett koalitionskabinet utan hoppades han, att en regering bildas, som hade folkets intressen i åtanke. Han förklarade sig ej ämnat utnämna en statsminister, som ej stöddes av folketsmajoritet. En av de ledande socialdemokraterna i folketingsrådet, Sievald Olsen, har förklarats, att han gillade den ställning kongen intagit. De olika partiernas anmodades av kongen att om fredag framlägga resultatet av de överläggningar som de haft med sina partier.

Ett nytt utslag av ny-skandinavism

En organisation, som skall befrämja samarbetet, har bildats i Skandinavien

Stora planer i färde

Stockholmskorrespondenten Bassett Digby meddelar i ett telegram av den 27 febr. om en intressant allskandinavisk rörelse eller organisation: "Förningen Norden", eller, som han kallar den "Association of the North", vars stiftande samtidigt beaktades i Stockholm, Kristiania och Köpenhamn. Det är tydligen i korthet en intressant del av strövan att fastställa sammanvilda det skandinaviska blocket.

Frånsett de oömsedliga kungabesöken och den allmänna vanskapsskänkan vilken starkt genomreser i den gemensamma faran utifrån samt de gemensamma intresserna, har blockets egentliga sammanväring till stort sett varit begränsad till förtroliga rådslag mellan regeringarna och samarbetet i utrikespolitiken jämte ett antal framgångsrika konferenser mellan representanter för de nordiska ländernas bankmän, polismästar, läkare, ekonomiska sakkunniga såväl som mellan enskilda.

Avsikten är nu att bringa till allmänhetens kännedom och förtäelse (Forts. & sid. 4)

NORSKT FARTYG STRANDAT
Den norska skonaren Pussu Jones har strandat vid Cape Henry, Va., och en bogserbåt har sänkt dit. Fartyget lär vara i gott tillstånd.

KOREA VILL BLI FRITT
Korea förklarade sig själv oavhängigt från Japan den 1 mars. Korea ämnar få denna förklaring bekräftad vid fredskonferensen.

SEITZ ÖSTERRIKES PRESIDENT
Den nationella konstituerade församlingen har valt Karl Seitz, chef för den tyska socialdemokratiska partiet, till president, och socialdemokraten Hauser till vicepresident.

TUNNEL UNDER ENGLISKA KANALEN
The Daily Mail påstår, att den här definitiva underrättelserna från de brittiska och franska regeringarna, att dessa kommit överens om att bygga en tunnel under Engelska kanalen, och att detaljerna nu hålla på att diskuteras av en speciell kommission i Paris.

GRYM MOT BESÄTTNINGEN
Kapten A. C. Pedersen från Victoria på den amerikanska barken Pacific har blivit arresterad i New York jämte sina två söner. Han anklagas för att ha misshandlat besättningen, så att två av dessa hoppat över bord och omkommit. Den ene av de omkomna hette Axel Hansen. Kaptenen själv säger, att besättningen gjort myteri och gått tyska ärenden.

SAMMA TANKESETT I TYSKLAND
I ett telegram från Stockholm till Chicago Daily News omtalas, att Hjalmar Branting, som nyligen gjort ett nytt besök i Tyskland, Frankrike och England, vid hemkomsten yttrat att i Tyskland vad tänkesättet angående samma arrogans, samma kejsardyrkan, samma autokrati. Han sade sig ha haft ett samtal med Secretary of State Lansing och överste House i Alandsfrågan, och hade lätt förstått att de voro kynsnamt stämde för ögruppens överlämnande till Sverige.

TVANGSKRIGSTJÄNST I ENGLAND
Kapten F. E. Guest framlade i torsdags i v. i underhuset en bill om tvångskrigstjänst för den brittiska ockupationsarmén. Denna armé skall bestå av 300,000 och skall värvas till den 30 april 1920. Mr. Alex. Shaw, arbetare, föreslog, att den skulle förkastas och förklarades att arbetarepartiet var emot fortsättandet av krigskrisen. Mr. Winston Churchill, krigsminister, försvarade motionen och förklarade, att regeringen genom att skaffa en armé för att försäkra freden följde en stig som skulle leda till allmän frivillig värning.

MINISTERKRISEN I DANMARK
Ett telegram från Köpenhamn av den 4 mars meddelar, att kongen Christian i audiens mottagit och konfererat med ledarna för de åtta olika partigrupperna rörande möjligheten att bilda ett nytt kabinet. Konungen frambrill, att det torde finnas ringa utsikter att bilda ett koalitionskabinet utan hoppades han, att en regering bildas, som hade folkets intressen i åtanke. Han förklarade sig ej ämnat utnämna en statsminister, som ej stöddes av folketsmajoritet. En av de ledande socialdemokraterna i folketingsrådet, Sievald Olsen, har förklarats, att han gillade den ställning kongen intagit. De olika partiernas anmodades av kongen att om fredag framlägga resultatet av de överläggningar som de haft med sina partier.

Missnöje i Norden med Nat. förbund

Skandinaviska redaktörer uttala sig om det nu etablerade Nationernas förbund

Tillstyrka anslutning

Tonen i deras uttalanden låter dock framgå mindre tillfredsställelse med planen

Olka amerikanska korrespondenter ha under de senaste dagarna sändt långa redogörelser för Sveriges ståndpunkt visavi nationernas förbund. En av dem, Prædler Hunt, säger exempelvis att Sverige kan jämföras med en pojke som skall sitta vid ett särskilt bord, han åter men är inte riktigt bekväm. Han citerar en "framstående svensk", som yttrar: "Det hade kanske skulit litet längre tid, men säkerligen skulle känslorna ha varit bättre, om alla de neutrala nationerna anmodats taga del i förbundets bildande. Det är ej fråga om att vi inte gå med, om vi fått vara med mycket bättre, om vi fått vara med från början."

Många anse, fortsätter nämnde korrespondent, att förbundet ej fullständigt, men att det går i rätt riktning, och de komma att understötja vadhelst, som bidraget till att trycka världsfreden. Nyligen bildades en förening med syfte att verka för Sveriges anslutning till förbundet. Den stora massan kommer att dolja sin såradade känslor och ingå i den internationella sammanslutningen, så snart dörrarna till densamma öppnas. Naturligtvis finnes ett element som ställer sig fiendtligt till planen. De är ytterst känsliga för världsheten och till ytterligare måna om de nationella rättigheterna.

De skandinaviska länderna anse att de helt och hållet lämnats utanför, har en person yttrat till korrespondenten. Förbundet är i sin nuvarande form ingenting annat än en allians mellan de fem allierade stormakterna i syfte att kontrollera den övriga världen. Vi ha intet haft att säga om dess bildande eller dess mål. Vi ha endast ett alternativt, vi kunna ingå i enlighet med de regler vi ej haft någon mening att säga ifrån om, eller få vi stanna utanför. För somliga svenskar förefaller detta som en allsmäktig allierad sammanslutning. Tyskland, Ryssland och vi neutrala öra utanför och titta in. Desto mindre bråttom man haft, desto bättre hade det varit. Hunt förklarar att Sverige anser ententens vara för strängt mot Tyskland och att Amerika borde ingripa därmed.

En annan amerikansk korrespondent i Stockholm ifrågasätter de neutrala ländernas anslutning till förbundet, vilket av nordiska tidningar kallas "segrarnas förbund". T. o. m. de övriga förbundsvivare, säger han, medge att förbundet skulle bli förlamat, om det komme att bestå endast av några stormakter.

Manchester Guardian har haft en intervju med Hjalmar Branting, var i byttrat att "de skandinaviska folkens känslor ej komma att genast inse att världen måste omformas så att säkerhet tillförsäkras alla". Andra uttryck i intervjun, säger korrespondenten, ge kanhända oavsiktligt en felaktig uppfattning om Skandinavien ståndpunkt.

Korrespondenten är övertygad om att alla de skandinaviska folk fullkomligt förstå den nya världssituationen och öra lika ivriga som Storbritannien eller Amerika att ansluta sig till nationernas förbund. Söker man det förhållandet att de första grunddragen därtill utpräglats av de i världskriget segrande nationerna samt en stark övertygelse att det skulle vara örtvist och fördomjudande, om detaljerna i organisationen skulle fastställas utan att de neutrala togs till råds. Flera vederhäftiga löften från franska, brittiska och amerikanska statsmän ha nyligen förts med telegram till Skandinavien om att rikliga tillfällen i detta avseende skola erbjudas.

Vidare måste tagas i betraktande att dessa öppnande öra motståndare endast till sätet och icke till själva förbundens. De mest rätträmmande kritiker ha varit förbundets ivrigaste förespråkare. Dessa tendenser kunna skönjas i en serie uttalanden, som gjorts av redaktörerna för skandinaviska tidningar på särskild anmodan från den citerade korrespondenten. Icke en enda av dessa på allmänna opinionen i norra Europa så inflytelserika personer säger något emot sitta lands anslutning till nationernas förbund. Med kännedom härom och med vetskapen om att Holland och Schweiz starkt ivra för förbundet, synes de neutrala anslutning vara en på förhand given sak.

Grand Trunk Pacific är konkursmässig

Grand Trunk Pacific har förklarats, att den icke kan operera efter den 10 mars

Järnvägministern receiver

I parlamentet kommer antagligen järnvägens nationalisering att påyrkas av många

Grand Trunk Pacific Railway är konkursmässig och har uppgitt hoppet om att kunna klara ut sina tillräckliga affärer. I torsdags notifierade järnvägens vice-president Sir Thomas White, den tillförordnade premiärministern i Ottawa, att Grand Trunk Pacific på grund av brist på pengar icke kunde operera banan efter den 10 mars. Hon J. D. Reid, järnvägministern, har blivit utsedd till receiver för Grand Trunk Pacific Railway systemet. Detta skedde genom en order-in-council under War Measures Act.

W. P. Hinton, general manager, står som banans verkställande chef och har gått in på att efterleva den nämnda order-in-council. Järnvägen kommer sålunda att opereras utan något som helst avbrott för den resande allmänheten efter förfrakt.

Regeringen har sedan 1903 avancerat lån till Grand Trunk Pacific, garanterat genom Grand Trunk, på \$25,000,000. Dessutom har till bolaget avancerats \$39,000,000. Men denna summa har icke garanterats av Grand Trunk.

Förutom lån är Grand Trunk railway ansvarigt till regeringen för obligationer, uppgående till \$97,000,000. Järnvägens skulder utgör till \$200,000,000.

Vilka mått och steg regeringen ämnar taga, är, när detta skrivs, icke känt. Saken kommer upp i parlamentet, och det är troligt, att starka krav komma att framläggas, att järnvägen skall nationaliseras och komma i händerna på staten.

TILL FREDSKONGRESSEN

Enligt meddelande till statsdepartementet i Washington från Danmark ha fyra tyska undersåtar blivit utnämnda till Danmarks delegater till fredskongressen i Paris och ha erhållit pass för resa till Frankrike, som antogs i torsdags. Dessa fyra, en holländsk undersått och tre danska, blev dansk och komma från Nord-Sjælland. De äro: C. P. Hansen från Nordemølle, I. d. ledamot av tyska riksdagen; Nissen och Kloppenborg-Skrumskær, ledamöter av preussiska landtagen, samt redaktör Andreas Graf.

OROLIGT I TYSKLAND

Häftiga strider utkämpas i Berlin
Det är fortfarande mycket oroligt i Tyskland. Generalstrejk utbröt förra veckan, men blev i fredags ihållig. En överenskomst kom till stånd efter en kompromiss med det tyska kabinettet, varvid sovjeterna tillerkändes konstitutionell rätt.

I Berlin och på andra platser fortsattes dock kampen mellan regeringsgrupperna och spartacusgruppen. I Berlin ha dessa strider varit synnerligen blodiga och flere hundra människor ha fallit. Truppförstärkningar ha sänds till Berlin av regeringen, men ännu synes man icke vara helt och hållet herre över de revolutionärer.

TILL FORENTA STATERNA

Ett presstelegram från Stockholm omtalar att finska sändebudet i Sverige, Saastamoinen, fått tillstånd att resa till Forenta Staterna i finsk intresse. Det uttrycks också om förmodan att han, därest Forenta Staterna skulle erkänna Finlands självständighet, blir utnämnd till den förste finske ministern i Washington.

Canadensare stupa i upplopp i England

Svåra upplopp ägde förra veckan rum i Kinnel militärläger vid Rhyll, Wales, där canadensiska trupper voro förlagda. Upploppet togo sin början redan i tisdags f. v. och under de närmaste dagarna hunno soldaterna ligga i kortare eller längre strider mot upprorsmännen, men som kavalleristerna icke fingo använda vapen, var det icke mycket att uträtta. På fredag utkallades trupper från Chester för att hindra upprorsmännen att marschera mot Aberystwyth, nära Rhyll, och även för att förbygga en väntad räd på den senare platsen. Det kom till en häftig sammanstötning mellan trupperna och canadensarna, varvid fem canadensare dödades och 21 skadades mellan 20 och 30 av revoltens ledare ha arresterats.

De canadensiska trupperna i detta militärläger bestodo av sådana soldater, som varit vid fronten 3 å 4 år. De voro betydligt missnöjda över, att de måste stanna kvar i England, medan sådana, som endast varit vid fronten en kortare tid, sändes hem till Kanada. Även var missnöjet med mat och logi i läget stort. Detta är, enligt tillförlitliga uppgifter, ha varit uselt.

De skandinaviska länderna anse att de helt och hållet lämnats utanför, har en person yttrat till korrespondenten. Förbundet är i sin nuvarande form ingenting annat än en allians mellan de fem allierade stormakterna i syfte att kontrollera den övriga världen. Vi ha intet haft att säga om dess bildande eller dess mål. Vi ha endast ett alternativt, vi kunna ingå i enlighet med de regler vi ej haft någon mening att säga ifrån om, eller få vi stanna utanför. För somliga svenskar förefaller detta som en allsmäktig allierad sammanslutning. Tyskland, Ryssland och vi neutrala öra utanför och titta in. Desto mindre bråttom man haft, desto bättre hade det varit. Hunt förklarar att Sverige anser ententens vara för strängt mot Tyskland och att Amerika borde ingripa därmed.

En annan amerikansk korrespondent i Stockholm ifrågasätter de neutrala ländernas anslutning till förbundet, vilket av nordiska tidningar kallas "segrarnas förbund". T. o. m. de övriga förbundsvivare, säger han, medge att förbundet skulle bli förlamat, om det komme att bestå endast av några stormakter.

Manchester Guardian har haft en intervju med Hjalmar Branting, var i byttrat att "de skandinaviska folkens känslor ej komma att genast inse att världen måste omformas så att säkerhet tillförsäkras alla". Andra uttryck i intervjun, säger korrespondenten, ge kanhända oavsiktligt en felaktig uppfattning om Skandinavien ståndpunkt.

Korrespondenten är övertygad om att alla de skandinaviska folk fullkomligt förstå den nya världssituationen och öra lika ivriga som Storbritannien eller Amerika att ansluta sig till nationernas förbund. Söker man det förhållandet att de första grunddragen därtill utpräglats av de i världskriget segrande nationerna samt en stark övertygelse att det skulle vara örtvist och fördomjudande, om detaljerna i organisationen skulle fastställas utan att de neutrala togs till råds. Flera vederhäftiga löften från franska, brittiska och amerikanska statsmän ha nyligen förts med telegram till Skandinavien om att rikliga tillfällen i detta avseende skola erbjudas.

Vidare måste tagas i betraktande att dessa öppnande öra motståndare endast till sätet och icke till själva förbundens. De mest rätträmmande kritiker ha varit förbundets ivrigaste förespråkare. Dessa tendenser kunna skönjas i en serie uttalanden, som gjorts av redaktörerna för skandinaviska tidningar på särskild anmodan från den citerade korrespondenten. Icke en enda av dessa på allmänna opinionen i norra Europa så inflytelserika personer säger något emot sitta lands anslutning till nationernas förbund. Med kännedom härom och med vetskapen om att Holland och Schweiz starkt ivra för förbundet, synes de neutrala anslutning vara en på förhand given sak.

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Kyrkan bör samverka med skilda lekmannelement. -- Karl Nordlund

(Nedanstående artikel är hämtad ur Julnumret av tidskriften "Vår Lösen", utgiven av kyrkliga frivilliga kåren i Uppsala. Artikelns författare är lektor Karl Nordlund, en av Sveriges främsta skolmän och politiska och sociala författare. Den utgör svar på frågan: "Vad kräves för att vår kyrka för lekmannen skall kunna bli icke blott ett gudstjänstutrymme utan också ett arbetsrum och ett andligt hem?" Artikel innehåller många förlysande ord, som man gjorde väl att även härut reflektera över. Lektor Nordlund är som sagt en av Sveriges främsta pedagoger och en av det liberala partiets bästa klingor. Den, som skriver dessa rader, har haft förmånen attjuna hans undervisning till studentexamen och kan intyga, att lektor Nordlund besjulas icke blott av sann frisinne utan även av sann idealitet. Han är numer inspektör för Stockholms skolor efter professor Frans von Scheele. — Red.)

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Den fråga, som man vanligen anser att mig att söka giva ett svar på, synes mig på grund av sin formulering först böra kräva ett litet klarläggande, halvt om halvt som en reservation. Det förefaller nämligen, som om bakgrunden skymtade fram ett anspråk på eller i varje fall en varm önskan om, att kyrkan åter en gång skall bli ett allomfattande arbetsrummet för det andliga kulturarbetet. Är det så, att den något vaga formuleringen siktar åt detta håll, då må jag säga, att jag inte har anledning att söka ge ett svar och det därför, att jag icke kan ansluta mig till frågans programmatiska förutsättning, i varje fall icke såsom varande av aktuell intresse. Jag tror varmt och djupt på kyrkan.

Vilja ej uppmontra immigration i år

Allt regeringen varken uppmontrar eller understötar immigration till Kanada under 1919, och att drastiska förändringar göras i de nu existerande naturaliseringslagarna, var troligen den mest viktiga reform, som rekommenderades av Dominion executive of the Great War Veterans, som förra veckan sammanträdde i Ottawa.

Många